

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

3.1 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

Percentage change of Indonesia Stock Exchange = $f(\text{GDP}, \text{FDI}, \text{U}, \text{Inf}) + \varepsilon_1$

Percentage change of Stock Exchange of Thailand Index = $f(\text{GDP}, \text{FDI}, \text{U}, \text{Inf}) + \varepsilon_2$

โดยที่

GDP	=	ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ
FDI	=	เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
U	=	อัตราการว่างงาน
Inf	=	อัตราเงินเฟ้อ

3.2 สมมติฐาน

ผลกระทบของ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) อัตราเงินเฟ้อ (Inflation rate) อัตราการว่างงาน (Unemployment rate) มีความสัมพันธ์กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของอินโดนีเซียและไทย

3.3 วิธีการศึกษา

3.3.1 การวัดความสัมพันธ์และคอปูล่า

การวัดความสัมพันธ์สำหรับการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน (Embrechts, Lindskog, and McNeil (2003)) สำหรับสองตัวแปรสุ่ม X และ Y การวัดทางเดียวของความสัมพันธ์ $\delta(X, Y)$ โดยทั่วไปตัวแปรสุ่มมีคุณสมบัติสอดคล้องกันสี่ข้อ

1. $\delta(X, Y) = \delta(Y, X)$.
2. $-1 \leq \delta(X, Y) \leq 1$.
3. $\delta(X, Y) = 1$ ถ้า X และ Y คือ co-monotonic; $\delta(X, Y) = -1$ ถ้า X และ Y คือ counter-monotonic.

4. ถ้า T คือ exactly monotonic, เมื่อ $\delta(T(X), Y) = \begin{cases} \delta(X, Y), & T = \text{เพิ่มขึ้น} \\ -\delta(X, Y), & T = \text{ลดลง} \end{cases}$

คุณสมบัติข้างต้นบ่งชี้ได้ว่าโดยปกติ ค่าสหสัมพันธ์เชิงเส้นของ Pearson สอดคล้องเฉพาะคุณสมบัติสองข้อแรก แต่คุณสมบัติที่แสดงว่าการวัดลำดับสหสัมพันธ์ของ Kendall's tau สอดคล้องกับคุณสมบัติทั้งหมด

การวัดค่าสหสัมพันธ์เชิงเส้นของ Pearson

$$\rho = \frac{\text{cov}(X, Y)}{\sqrt{\text{VAR}(X)\text{VAR}(Y)}}$$

กำหนดให้ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่าง X และ Y ถ้า $Y=a+bX$, โดย $b > 0$ แสดงว่า ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กัน และถ้า X และ Y เป็นอิสระ จะกำหนดได้โดย $\rho = 0$ ซึ่งการใช้นิยามดังกล่าวจะมีจุดอ่อนของสหสัมพันธ์เชิงเส้น (Embrechts, McNeil, and Straumann (2000)) กล่าวคือ ค่า ρ มีเงื่อนไขว่าจะต้องมีทั้งความแปรปรวน X, Y และถ้าค่า $\rho = 0$ ไม่ได้หมายความว่าตัวแปรจะเป็นอิสระซึ่งกันและกันยกเว้นในการแจกแจงของตัวแปรร่วมของ X, Y ซึ่งเป็นการแจกแจงแบบปกติสองตัวแปรที่ $\rho = 0$ หมายถึงไม่มีความสัมพันธ์ ค่าสัมประสิทธิ์ ρ ไม่คงที่ภายใต้ nonlinear strictly increasing transformations การแจกแจงมาร์จินัลและสหสัมพันธ์ไม่แสดงการแจกแจงร่วม จะเป็นจริงเฉพาะสำหรับการแจกแจงปกติสองตัวแปร กำหนดให้การแจกแจงมาร์จินัล F_X และ F_Y และอาจจะมีการนิยามที่ $\rho > -1, < 1$

3.3.2 Kendall's Tau and Spearman's Rho

สมมติตัวแปรสุ่ม X, Y แสดงถึงผลตอบแทนทางการเงินหรือค่าตอบแทนซึ่งในหลายกรณี X, Y ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์หรือน้อยจะมีการเคลื่อนไหวไปด้วยกัน โดยที่ X มีมูลค่าสูงและในเวลาเดียวกัน Y มีมูลค่าน้อย แนวคิดของความพ้องกัน (Concordance) ที่ใช้วัดความสัมพันธ์ในลักษณะนี้จะต้องมีคุณสมบัติของความเป็นค่าคงที่ increasing transformations ของ X, Y การวัดความพ้องกันที่จะอธิบายในฟังก์ชันของคอปูล่าระหว่าง X และ Y นั้น เป็นสหสัมพันธ์เชิงเส้นไม่คงที่ที่ increasing transformations ของ X และ Y ซึ่งไม่ใช่การวัดแบบทั่วไป การวัดทั้งสองของความพ้องกันคือ Kendall's tau statistic

กำหนดให้ F คือฟังก์ชันการแจกแจงสองตัวแปรต่อเนื่อง และให้ (X_1, Y_1) และ (X_2, Y_2) เป็นสองส่วนที่ไม่สัมพันธ์ของตัวแปรสุ่มจากการแจกแจงนี้ และกำหนดให้เป็นเวกเตอร์

ที่สอดคล้องกัน (X_1, Y_1) และ (X_2, Y_2) ถ้า $X_1 > X_2$ และ $Y_1 > Y_2$ และ $X_1 < X_2$ เมื่อ $Y_1 < Y_2$ บอกได้ว่ามีความพ้องกันและไม่เป็นจริงในกรณีกลับกัน นิยามการแจกแจงของฟังก์ชัน Kendall's tau statistic ได้ดังนี้

$$= \Pr \{ (X_1 - X_2) (Y_1 - Y_2) > 0 \} - \Pr \{ (X_1 - X_2) (Y_1 - Y_2) < 0 \}$$

ถ้า C คือคอปูล่าที่ประกอบด้วย F สามารถแสดงได้ว่า

$$\tau = 4 \iint_{12} C dC - 1 = 4 \iint_{12} C(u, v) c(u, v) dudv - 1$$

โดยที่ $c(u, v)$ คือความหนาแน่นของคอปูล่า การประมาณของตัวแปรสำหรับตัวแปรสุ่มมีขนาด n คือ ตัวเลขของตัวสุ่มคู่ที่มีความสัมพันธ์ด้วยคู่ที่ไม่มีความสัมพันธ์หารด้วยจำนวนของคู่ทั้งหมด $\binom{n}{2}$:

$$\hat{\tau} = \frac{1}{\binom{n}{2}} \sum_{1 \leq i < j \leq n} \text{sign}((x_i - x_j)(y_i - y_j))$$

สำหรับคู่ของตัวแปรสุ่ม (X, Y) กับฟังก์ชันการแจกแจงร่วม F และการแจกแจงมาร์จินัล F_x, F_y ของ Spearman's rho statistic (ρ_s) นิยามเป็นว่า สหสัมพันธ์ระหว่าง $F_x(X), F_y(Y)$ ซึ่งการวัดของลำดับสหสัมพันธ์ในส่วนของ integral transforms ของ X, Y สำหรับคอปูล่าที่ประกอบด้วย X, Y สามารถแสดงได้ดังนี้

$$\rho_s = 12 \iint_{12} C(u, v) dudv - 3$$

สำหรับการขนาดทดลอง $n\rho_s$ อาจประมาณได้โดยใช้

$$\hat{\rho}_s = \frac{12}{n(n^2 - 1)} \sum_{i=1}^n \left(\text{rank}(X_i) - \frac{n+1}{2} \right) \left(\text{rank}(Y_i) - \frac{n+1}{2} \right)$$

ถึงกระนั้นทั้ง ρ_s, τ คือการวัดของความพ้องกัน ค่าเหล่านั้นสามารถแตกต่างกันได้เล็กน้อย Nelson (1999) ได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่าง ρ_s, τ ที่เป็นสมการไว้ดังนี้

$$\frac{3\tau - 1}{2} \leq \rho_s \leq \frac{1 + 2\tau - \tau^2}{2}; \tau > 0$$

$$\frac{\tau^2 + 2\tau - 1}{2} \leq \rho_s \leq \frac{1 + 3\tau}{2}; \tau < 0$$

3.3.3 การทดสอบค่าความสัมพันธ์ และการทดสอบการกระจาย

ความสัมพันธ์ของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย จะใช้ข้อมูลของ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ประเทศอินโดนีเซีย (JCI) เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) อัตราเงินเฟ้อ (Inflation rate) อัตราการว่างงาน (Unemployment rate) ของไทยและอินโดนีเซีย

X_i = ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ของไทยและอินโดนีเซีย (SET),(JCI)

Y_i = ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคทั้ง 4 ตัว

คำนวณหาอัตราผลตอบแทนรายวันจากดัชนีตลาดทั้งสองตลาดรายสัปดาห์จาก

$$R_t = \frac{P_t - P_{t-1}}{P_t}$$

ตรวจสอบค่าสถิติต่างๆ โดยนำข้อมูลดัชนีทั้งหมดจากข้อหนึ่ง มาประเมินการกระจายของข้อมูล อัตราผลตอบแทนรายวันของดัชนีแต่ละตลาดที่ศึกษา ประกอบด้วย ค่ากลาง ค่าความแปรปรวน ค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ และค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งจากความสัมพันธ์

$$\mu = \frac{1}{N} \sum_{t=1}^N X_t$$

$$\sigma^2 = \frac{\sum_{t=1}^N (X_t - \mu)^2}{n-1}$$

$$s = \frac{1}{\sigma^2} \frac{\sum_{t=1}^N (X_t - \mu)^\delta}{n-1}$$

$$K = \frac{1}{\sigma^4} \frac{\sum_{t=1}^N (X_t - \mu)^4}{n-1}$$

โดยที่ ค่ากลางจะชี้ถึงอัตราผลตอบแทนที่คาดจากผลตอบแทนของดัชนีของแต่ละตลาด และในทางสถิติ ค่าแต่ละตัวที่จะระบุลักษณะการกระจายตัวของผลตอบแทนดัชนีแต่ละตลาด จะต้องประกอบด้วยค่าต่างๆข้างต้น ทำการทดสอบการแจกแจงแบบปรกติ ด้วยวิธี Jarque-Bera โดยมีสมมติฐานหลักคือ มีการกระจายแบบปรกติ แล้วนำมาคำนวณ ค่าสหสัมพันธ์เชิงเส้นของ Pearson

$$\rho = \frac{COV(X, Y)}{\sqrt{VAR(X)VAR(Y)}}$$

ของตัวแปรในกลุ่มต่างๆ เปรียบเทียบกับค่าความสัมพันธ์ของ Kendall

$$\hat{\rho}_s = \frac{12}{n(n^2 - 1)} \sum_{i=1}^n \left(\text{rank}(X_i) - \frac{n+1}{2} \right) \left(\text{rank}(y_i) - \frac{n+1}{2} \right)$$

3.3.4 การศึกษารูปแบบการกระจายโดยใช้แบบจำลอง Generalized Parato Distribution

(GPD)

กำหนดให้ X_1, X_2, \dots เป็นลำดับของความสัมพันธ์ของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย มีดังนี้ 1. ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) 2. ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ประเทศอินโดนีเซีย (JCI) 3. เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) 4. ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) 5. อัตราเงินเฟ้อ (Inflation rate) 6. อัตราการว่างงาน (Unemployment rate) ของไทยและอินโดนีเซีย

โดยจะทำการวัดของคุณลักษณะ extreme เป็นมูลค่าของ X_1 นั้นมากกว่า high threshold u การนิยาม excess distribution ข้างต้นโดย threshold u เป็นค่าความเป็นไปได้แบบมีเงื่อนไข ซึ่งสามารถแสดงการแจกแจงส่วนเกินเป็นเช่นเดียวกับ Generalized Pareto distribution (GPD)

$$G_{\varepsilon\beta(u)}(y) = \begin{cases} 1 - (1 + (\frac{\varepsilon y}{\beta(u)})^{-1})^{-\xi} & \xi \neq 0 \\ 1 - \exp(-\frac{y}{\beta(u)}) & \xi = 0 \end{cases}, \beta(u) > 0$$

$$\text{กำหนดให้ } y \geq 0, \xi \geq 0, 0 \leq y \leq -\frac{\beta(u)}{\xi}; \xi < 0$$

การทดสอบคุณสมบัติ Generalized Pareto distribution (GPD) จะทดสอบด้วย ฟังก์ชันค่าเฉลี่ยส่วนเกิน (Mean Excess Function) ที่ สมมติว่า ขอบเขตส่วนเกิน $X - u_0$ ตาม GPD โดยค่าพารามิเตอร์ $\xi < 1, \beta(u_0)$ ทำให้ค่าเฉลี่ยส่วนเกินนอกเหนือขอบเขต u_0 คือ

$$E\{X - u_0 | X > u_0\} = \frac{\beta(u_0)}{1 - \xi}$$

ถ้า $u > u_0$ การนิยามฟังก์ชันค่าเฉลี่ยส่วนเกิน $e(u)$ เป็น

$$e(u) = E\{X - u | X > u\} = \frac{\beta(u_0) + \xi(u - u_0)}{1 - \xi}$$

ในกรณีใดก็ตามที่ $y > 0$

$$e(u_0 + y) = E\{X - (u_0 + y) | X > u_0 + y\} = \frac{\beta(u_0) + \xi(y)}{1 - \xi}$$

ฟังก์ชันค่าเฉลี่ยส่วนเกินเป็นฟังก์ชันเชิงเส้นของ $y = u - u_0$ ผลลัพธ์นี้เป็นจุดมุ่งหมายในฉายภาพแบบง่ายสู่การอนุมานขอบเขตมูลค่า u_0 ที่เหมาะสมเพื่อ GPD

3.3.5 การประมาณ GPD by Maximum Likelihood

การประมาณแบบจำลอง GPD ที่ไม่ทราบค่าพารามิเตอร์ ξ และ $\beta(u)$ ซึ่ง $\xi \neq 0$ สามารถใช้ฟังก์ชันของ log-likelihood จะหาได้จาก

$$l(\xi\beta(u)) = -k \ln(\beta(u)) - (1 + \frac{1}{\xi}) \sum_{i=1}^k \ln(\frac{1 + \xi y_i}{\beta(u)})$$

โดยให้ $y_i \geq 0; \xi > 0, 0 \leq y_i \leq -\frac{\beta(u)}{\xi}; \xi < 0$

ในกรณีที่ $\xi = 0$ ฟังก์ชัน *log-likelihood* หาได้จาก

$$l(\beta(u)) = -k \ln(\beta(u)) - \beta(u)^{-1} \sum_{i=1}^k y_i$$

3.3.6 การประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ ในแบบจำลองการกระจาย Generalized Parato Distribution (GPD) ด้วยวิธี Copula

ในการประมาณ bivariate distribution สำหรับตัวแปรเชิงสุ่มสองตัวแปร โดยการใช้ทฤษฎีของ Sklar ที่กล่าวถึงความเป็นไปได้ในการประมาณค่า bivariate distribution $F(x,y)$ โดยกำหนดให้ marginal distributions $F_x(x)$ และ $F_y(y)$ และ Copula $C(u,v)$ ด้วยความหนาแน่น c สามารถประมาณด้วยวิธีการของ maximum likelihood ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะทำการเลือกรูปแบบฟังก์ชัน copula 1. Normal copula 2. Frank copula มาทำการประมาณด้วยวิธี maximum likelihood และจะทำการคัดเลือกด้วยวิธี Akaike's Information Criterion (AIC) Bayesian Information Criterion (BIC) Hannan-Quinn Criterion (HQ) เพื่อคัดเลือกแบบจำลอง bivariate distribution ในการประมาณด้วยวิธี Copula และหลังจากได้แบบจำลองที่เหมาะสมที่สุดแล้วจะทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ ด้วยวิธี Kendall's tau และ Spearman's rho ซึ่งการคัดเลือก marginal distributions ในขั้นตอนนี้จะใช้การกระจายแบบ Generalized Parato Distribution (GPD) แล้วจึงนำมารวมเป็น bivariate distribution ในรูปแบบต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น

ฟังก์ชันคอปูลา คือการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นช่วงเวลาในตัวแปรสุ่มแบบมีเงื่อนไข โดยกำหนดให้เงื่อนไขของตัวแปรคือ F_{t-1} นั่นคือคอปูลาแบบมีเงื่อนไข (Joe 1997; Nelsen 2006; Embrechts 2009) กำหนดให้ $(x, y)|F_{t-1}, X|F_{t-1} \approx F_t$ และ $y|F_{t-1} \approx G_t$ คือฟังก์ชันการแจกแจงร่วมแบบมีเงื่อนไขของ $U_t \equiv F_t(x|F_{t-1})$ และ $V_t \equiv G_t(y|F_{t-1})$ จาก F_{t-1} คือค่าคอปูลาแบบมีเงื่อนไขสองโดเมน

การแจกแจงตัวแบบมีเงื่อนไขจะประยุกต์ทฤษฎีของ สการ์ และในการหาความสัมพันธ์ระหว่างการแจกแจงและฟังก์ชันความหนาแน่นสามารถแสดงความหนาแน่นของคอปูลาสองตัวแปร

$$G_t(F_t(x|F_{t-1}), G_t(y|F_{t-1})|F_{t-1}), G_t(F_t(x|F_{t-1}), G_t(y|F_{t-1})|F_{t-1})$$

$$\begin{aligned}
H_t(x, y|F_{t-1}) &= \frac{\partial^2 [C_t(F_t(x|F_{t-1}), G_t(y|F_{t-1})|F_{t-1})]}{\partial F_t(x|F_{t-1}), G_t(y|F_{t-1})} \cdot \frac{\partial F_t(x|F_{t-1})}{\partial x} \cdot \frac{\partial G_t(y|F_{t-1})}{\partial y} \\
&= c_t(F_t(x|F_{t-1}), g_t(y|F_{t-1})|F_{t-1}), f_t(x|F_{t-1}), g_t(y|F_{t-1}) \\
c_t(u, v|F_{t-1}) &= h_t(x, y|F_{t-1}) / f_t(x|F_{t-1}) \cdot g_t(y|F_{t-1})
\end{aligned}$$

เมื่อ $u \equiv F_t(x|F_{t-1}), v \equiv G_t(y|F_{t-1})$ สามารถใช้แสดงคอปูลาแบบปกติและคอปูลาแบบอื่นๆ โดยการประมาณจะทำการทดสอบ

1. แบบจำลอง Normal Copula

แบบจำลองหนึ่งที่ใช้มากที่สุดในการจำลองทางการเงินคือคอปูลาของการแจกแจงปกติสองตัวแปร โดยค่าพารามิเตอร์ความสัมพันธ์ระหว่างกัน δ นิยามว่า

$$\begin{aligned}
C(u, v) &= \int_{-\alpha}^{\phi^{-1}(u)} dx \int_{-\alpha}^{\phi^{-1}(v)} dy \frac{1}{2N\sqrt{1-\delta^2}} \exp\left\{-\frac{x^2 - 2\delta xy + y^2}{2(1-\delta^2)}\right\} \\
&= \phi_{\delta}(\phi^{-1}(u), \phi^{-1}(v))
\end{aligned}$$

โดยที่ $\phi^{-1}(\cdot)$ คือค่าฟังก์ชันคลอไทด์ของพื้นฐานการแจกแจงปกติและ ϕ_{δ} คือฟังก์ชันการแจกแจงสะสมร่วมของพื้นฐานการแจกแจงปกติสองตัวแปรด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $\delta (0 \leq \delta \leq 1)$ จากทฤษฎีของสการ์ แบบจำลองคอปูลาแบบปกติ(normal copula)จัดเป็นการแจกแจงพื้นฐานปกติสองตัวแปรถ้าอย่างนั้นมาร์จินต้องเป็นปกติพื้นฐานแต่ถ้าอย่างอื่นแบบจำลองคอปูลาไม่จัดเป็นการแจกแจงปกติพื้นฐานสองตัวแปร

2. แบบจำลอง Archimedean copula และ Frank copula

Archimedean copula สามารถเขียนในรูปของ

$$C(u, v) = \phi^{-1}[\phi(u) + \phi(v)]$$

สำหรับฟังก์ชัน $\phi: I \rightarrow R^+$ มีลักษณะต่อเนื่อง, ลดลงอย่างเดียวก, โค้งคว่ำและ $\phi(1) = 0$ ซึ่งฟังก์ชัน ϕ เรียกว่า Archimedean Generator, ϕ^{-1} คือส่วนกลับของฟังก์ชันแบบจำลอง Frank Copula Frank copula (Frank, 1979) มีฟังก์ชันการแจกแจงดังนี้

$$C(u, v) = -\delta \log \left(\frac{\ln - (1 - e^{-\delta u})(1 - e^{-\delta v})}{\eta} \right)$$

โดยที่ $0 < \delta < \infty, \eta = 1 - e^{-\delta} - \delta$ ตัวจัดการฟังก์ชันกำหนดโดย

$$\phi(t) = -\ln \left(\frac{e^{-\delta t} - 1}{e^{-\delta} - 1} \right)$$

3.3.7 หลักการอนุมานสำหรับส่วนขอบ (IFM)

ซึ่งสามารถประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละฟังก์ชันความหนาแน่นร่วมในกรณีสองตัวแปรแบบมีเงื่อนไข (Joe and Xu 1996) คือ

$$h(x, y|F_{t-1}: \theta_\eta) \equiv f_t(x|F_{t-1}: \theta_f) \cdot g_t(y|F_{t-1}: \theta_g) \cdot c_t(u, v|F_{t-1}: \theta_c)$$

ที่ $u \equiv F_t(x|F_{t-1}: \theta_f)$ และ $v \equiv G_t(y|F_{t-1}: \theta_g)$ และ $\theta_\eta, \theta_f, \theta_g, \theta_c$ คือมาร์จินัลความหนาแน่นร่วมและ ค่าพารามิเตอร์คอปูลาเวกเตอร์ตามลำดับ กับ $\theta_\eta \equiv [\theta_f', \theta_g', \theta_c']$ วิเคราะห์ค่าควรเป็นสูงสุด (Maximum likelihood analysis) โดย (BOLLERSLEV and WOOLDRIDGE 1992)

$$L_{xy}(\theta_\eta) = L_x(\theta_f) + L_y(\theta_g) + L_c(\theta_f, \theta_g, \theta_c)$$

โดยที่ $L_{xy}(\theta_\eta) \equiv \log h_t(x, y|F_{t-1}: \theta_\eta), L_x(\theta_f) \equiv \log f_t(x|F_{t-1}: \theta_f),$

$$L_y(\theta_g) \equiv \log g_t(y|F_{t-1}: \theta_g), \text{ และ } L_c(\theta_f, \theta_g, \theta_c) \equiv \log c(u, v|F_{t-1}: \theta_c)$$

ดังนั้น วิธีการอนุมานตามขอบ ค่าพารามิเตอร์ของการแจกแจงของมาร์จินัล การประมาณต่างหาก จากค่าพารามิเตอร์ของคอปูลา และกระบวนการประมาณค่าแบ่งได้ 2 ขั้นตอน คือ

การประมาณค่าพารามิเตอร์ θ_f และ θ_g ของการกระจายแบบมาร์จินัล F_t และ G_t โดยใช้หลัก ความควรเป็นสูงสุด

$$\hat{\theta}_f = \arg \max L(\theta_f) = \arg \max \sum_{t=1}^{\tau} \log f_t(x_t; \theta_f)$$

$$\hat{\theta}_g = \arg \max L(\theta_g) = \arg \max \sum_{t=1}^{\tau} \log g_t(y_t; \theta_g)$$

ถ้าค่าพารามิเตอร์ของเวกเตอร์การแจกแจงแบบเสรี

$$\hat{\theta}_f, \hat{\theta}_g = \arg \max [L(\theta_f) + L(\theta_g)] = \arg \max \sum_{t=1}^{\tau} [\log f_t(x_t; \theta_f) + \log g_t(y_t; \theta_g)]$$

การประมาณค่าพารามิเตอร์ของคอปูลา θ_c จากข้อ 1

$$\hat{\theta}_c = \arg \max L(\theta_c) = \arg \max \sum_{t=1}^{\tau} \log [c_t(F_t(x_t; \hat{\theta}_f), G_t(y_t; \hat{\theta}_g); \theta_c)]$$

การประมาณค่าแบบความควรจะเป็นสูงสุด ต้องยืนยันคุณสมบัติของเชิงเส้นกำกับแบบปกติ แต่เมตริกความแปรปรวนต้องปรับเปลี่ยน (Joe 1997; Patton 2006)

$$\sqrt{T}(\hat{\theta}_h - \theta_0) \rightarrow N(0, V^{-1}(\theta_0))$$

$V(\theta_0) = D^{-1}M(D^{-1})^{\tau}$ คือ เมตริกแบบก๊อดดัมบี (Godambe Information Matrix) ฟังก์ชันคะแนน

คือ $D = E[\partial_g(\theta)^{\tau} / \partial \theta]$, $M = E[g(\theta)^{\tau} g(\theta)]$

และ $g(\theta) = (\partial L_x / \partial \theta_f, \partial L_y / \partial \theta_g, \partial L_c / \partial \theta_c)$

3.3.8 การวัดความสัมพันธ์และคอปูลา (Kendall's Tau and Spearman's Rho)

ในขั้นตอนนี้จะได้แบบจำลอง bivariate distribution $F(x,y)$ ที่เหมาะสมแล้วด้วยการทดสอบค่า Akaike's Information Criterion(AIC) Bayesian Information Criterion (BIC) Hannan-Quinn Criterion(HQ) จึงทำการประมาณค่าความสัมพันธ์ Kendall's tau statistic ที่กำหนดให้ F คือ ฟังก์ชันการแจกแจงสองตัวแปรต่อเนื่อง และให้ (X_1, Y_1) และ (X_2, Y_2) เป็นสองส่วนที่ไม่สัมพันธ์ของตัวแปรสุ่มจากการแจกแจงนี้ และกำหนดให้เป็นเวกเตอร์ที่สอดคล้องกัน (X_1, Y_1) และ (X_2, Y_2) ถ้า $X_1 > X_2$ และ $Y_1 > Y_2$ และ $X_1 < X_2$ เมื่อ $Y_1 < Y_2$ บอกได้ว่ามีความพ้องกันและไม่เป็นจริงในกรณีกลับกัน

นิยามการแจกแจงของฟังก์ชัน Kendall's tau statistic ได้ดังนี้

$$\tau = \Pr\{(X_1 - X_2)(Y_1 - Y_2) > 0\} - \Pr\{(X_1 - X_2)(Y_1 - Y_2) < 0\}$$

ถ้า C คือคอปูลาที่ประกอบด้วย F สามารถแสดงได้ว่า

$$\tau = 4 \iint_{12} C dC - 1 = 4 \iint_{12} C(u, v) c(u, v) dudv - 1$$

โดยที่ $c(u, v)$ คือความหนาแน่นของคอปูลา การประมาณ ของ τ สำหรับตัวแปรสุ่มมีขนาด n คือตัวเลขของตัวสุ่มคู่ความสัมพันธ์ด้วยคู่ที่ไม่มีความสัมพันธ์หารด้วยจำนวนของคู่ทั้งหมด $\frac{n}{2}$:

$$\hat{\tau} = \frac{1}{\binom{n}{2}} \sum_{1 \leq i < j \leq n} \text{sign}((x_i - x_j)(y_i - y_j))$$

และทำการคำนวณค่าความสัมพันธ์ Spearman's rho statistic (ρ_s) นิยามเป็นว่า สหสัมพันธ์ระหว่าง $F_x(X), F_y(Y)$ ซึ่งการวัดของลำดับสหสัมพันธ์ในส่วนของ integral transforms ของ X, Y สำหรับคอปูลาที่ประกอบด้วย X, Y สามารถแสดงได้ดังนี้

$$\rho_s = 12 \iint_{12} C(u, v) dudv - 3$$

สำหรับการขนาดทดลอง $n\rho_s$ อาจประมาณได้โดยใช้

$$\hat{\rho}_s = \frac{12}{n(n^2 - 1)} \sum_{i=1}^n \left(\text{rank}(X_i) - \frac{n+1}{2} \right) \left(\text{rank}(y_i) - \frac{n+1}{2} \right)$$

ถึงกระนั้นทั้ง ρ_s, τ คือการวัดของความพ้องกัน ค่าเหล่านั้นสามารถแตกต่างกันได้เล็กน้อย Nelson (1999) ได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่าง ρ_s, τ ที่เป็นอสมการไว้ดังนี้

$$\frac{3\tau - 1}{2} \leq \rho_s \leq \frac{1 + 2\tau - \tau^2}{2}; \tau > 0$$

$$\frac{\tau^2 + 2\tau - 1}{2} \leq \rho_s \leq \frac{1 + 3\tau}{2}; \tau < 0$$